

SZOLNOK-DOBOKA

Megjelen minden csütörtökön.

Szerkesztőség a Sörház-utcában 1. sz. a. az emeleten van.

Szerkesztőségi óra minden hétköznapon d. u. 2—3.

Felelős szerkesztő:

Dr. Br. HORVÁTH EMIL.

Hirdetési árak: egész oldal 48 K.

Hivatalos hirdetések garmondsora 30 fillér.

Előfizetési ár: egész évre 10 K.

Néptanítóknak, lelkészeknek és körjegyzőknek 8 kor.

Társadalmi bajok.

Dés, május 25.

Talán sehol a civilizált világban nem vesztette el a társadalom a maga erejét, mondhatni létezésének jogosultságát is, mint minálunk. Aki a magyar társadalmi élet gyengeségét élesen megfigyeli, az voltaképpen nem tudja megérteni azoknak a politikusoknak tanítását, akik a társadalmat egyenrangú félnek iktatják be az állam mellé.

Minálunk a társadalom nem képez erőforrást. Sem az eszmék kezdeményezése, sem azok kivitele, sem kárhozatos politikai célzatok meghiusítása körül. Nálunk a társadalom egy valódi »pigra massa«, — holt tömeg, mely életjelt magáról jóformán csak némi konvencionális chablonok révén ad.

Mindenki, a ki csak egy kevésbé is szíven viseli a köznek érdekeit, szívéből óhajtja azt, hogy a társadalom nálunk is szervezkedjék. Óhajtja, hogy e szervezkedésben és e szervezet által megkapják a társadalomban lappangóerők a maguk egyetemes érvényesülésének módozatait s ne vesszenek el aközben, mielőtt még a megnyilatkozásra csak formát is találtak volna.

De fájdalom azok a látszólagos szervezkedések, melyek a magyar társadalmi élet mezején a közelmúltban felmerültek, nem kecsegtetnek sem a siker, sem a »vivendi modus« reményével.

Előttünk fekszik most is, hogy e sorokat írjuk, egy új ilyen alakulásnak: a magyar kereskedők országos egyesülésének rövid története.

S önkéntelenül ajkunkra tolul a kérdés, ha vajjon nem kellene-e előbb egyetemes, univerzális szervezetben megteremteni a magyar társadalmat, hogysem ilyen kasztoknak adjunk országos szervezetet és hasonló kasztszellemnek megnyilatkozást?

E kérdést egyelőre válaszolatlanul hagyjuk, de eszünkbe ötlük a néhaivaló párisi hírneves író és ügyvéd Tocqueville Eleknek

mondása, hogy valahányszor egy nemzet társadalmi életében csak apró partikularis érdekkörök alakulnak ki, amit ő tudós nyelven collectiv individualizmusnak nevez, mindannyiszor igen közel van annak a társadalomnak felbomlása. Ez a felbomlás az ő helyes diagnózisa szerint a francia forradalomban következett be, s bár ő tényleg csak eső után ajánlotta a köpenyeget, már t. i. a francia forradalomra nézve, még sem árt, ha mi jelenleg is okulás céljából ezt a mondást eszünkben tartjuk. Hiszen senki sem tudja, hogy vajjon a társadalmi erőszakos és gyors átalakulások kora teljesen lejárt-e s sem azt nem meri állítani, hogy a gazdasági és a véle karöltve haladó társadalmi forradalmak sorozatát 1793-ban végleg lezárták!?

A fővárosi mentők ismeretes jelmondatával ajkunkon vessünk pillantást erre is, hiszen szent igaz, hogy »mindnyájunkat érhet bal eset!«

Lehetetlenség nem látnunk azt, hogy a társadalom ma teljességgel bomladozó félben van. Új elemek kerültek bele a régi anyagba, melyeknek bomlasztó, erjesztő hatása szemmel látható. A régi uralom letéteményesei egyre-másra buknak el a modern élet versenyében és itt távol a vidéken szintén kihalt már a régi antique erkölcs és életnézet nemzedéke. Többé-kevésbé modernnek akarunk lenni s e modern alakban teljesen elvesz a nemes, eredeti tartalom.

De míg az autochton, törzsökös nemzetiség ilyen vész el, helyük hamar betelik, mert a társadalomban is, mint a folyóban a habnak, senkinek helye üresen nem marad.

(Folytatjuk.)

h.

HIREK.

— **Vasúti közgyűlés.** Az 1894. évi XIII. t.-cikkkel kiadott egységesített engedélyokmány alapján alakult „Szamosvölgyi vasút” részvénytársaság Désen, május hó 31-én d. e. 11 órakor a

a mederből s a nekivadult ár két tanyát rombolt szet a partján. Hat napig tartott az istenitélet. A pusztá megriadt vadjai rémes ordítással száguldoztak be a vidéket, félelmet, iszonyt keltve a tanyák lakosságában. Az egyes, emelkedetebb pontokon, hová az ár föl nem ért, paradicsomi rendben szorult össze a sok menekvő ember, háziállat, puma, macska és farkasok, reszketve és orditozva, a nagy pusztulás csillapultát várva. Egy achillesi gazda, kit a vihar künn ért a nádasában, ott lelte a végét; harmadnapra épen a falujába sodorta tetemét a zúgó ár sebes fodra.

Hat nap után aztán elült az orkán: éppen oly hirtelen ért véget, mint a hogy lecsapott. A felhők meghasadtak s egy-két óra múltán már tiszta égboltról tűzött le a nap. Nagy csöndesség borult ekkor a földre, mintha az élet benn szakadt volna a titokzatos őserő pusztításában. Aztán eljöttek a keselyűk, gémeik és golyák ezrei s felhőszertű tömegben árasztották el a nagy vízreteg birodalmát.

Achillesben egyenkint merészkedtek elő házaikból a polgárok s miként azt fontos esetek alkalmával tenni szokták, Gibson háza előtt gyülekeztek össze. Achillesben csak bokáig ért a víz, de a levegő tele volt átkozódással és káromkodással. Isten és a természet egyaránt kivette ebből a részét.

— Mindennek meg van az oka, vigye el az ördög! — így csillapította Gibson a fölzgatott kedélyeket. — Ha Isten elpusztította a falunkat, bizonyára azért tette, — átkozott mindenség! — hogy újra fölépítsük: és mi föl fogjuk építeni, szebben és jobban, — vigye el az ördög... azért hát fiaim, ne káromkodjatok.

Hanem azért a pusztulás mégis igen nagy volt. A Pater Noster-utcában három ház omlott össze, maga alá temetve lakóit. Az „Üres hordó” pinczejét pedig teljesen elöntötte a víz s a sok

vasúttársaság hivatalos helyiségében tartja XXXI-ik rendes közgyűlését.

Napirend a következő: 1. Jelentés az 1903. évi üzlet eredményéről s az igazgatóság 1903. évi működéséről. 2. Előterjesztés a társasági alaptőkének 1.200.000 koronával való felemelése és ezzel kapcsolatban javaslat az alapszabályok 4—6 és 37. §§-ainak módosítása tárgyában. 3 a) Az 1903. évről felállított zárszámadások előterjesztése, mérleg megállapítása és javaslat az üzleti felesleg hováfordítása iránt. Ezzel kapcsolatban: III. b) a felügyelő-bizottság jelentése az 1903. évi mérleg megállapításáról, valamint az igazgatóságnak az üzleti felesleg hováfordítása iránt tett indítványáról. 4. Jelentés az alapszabályok 11. §-a alapján 1904. évben törlesztendő 40 drb. elsőbbségi részvény kisorsolásáról. 5. A felügyelő-bizottsági tagok évi tiszteletdíjának megállapítása. 6. Az alapszabályok 40. §-a alapján 3 igazgatósági tag kilépése folytán üresedésbe jött tagsági helyeknek választás utján való újlagos betöltése. 7. Négy, esetleg öt felügyelő-bizottsági tag megválasztása. Ezen napirendhez tartozó jelentések és előterjesztések, valamint az 1903. évről felállított zárszámadások és mérlegek a hivatalos órák alatt a t. cz. részvényesek által a szamosvölgyi vasút r. t. irattári helyiségében Désen eredetiben betekinthetők.

— **A törvényszéki elnök vizsgálata.** Balás Máthé a dési kir. törvényszék elnöke, folyó hó 17—21. napjain végezte a szamosújvári kir. járásbírósnál a szokásos időszaki felügyeleti vizsgálatot.

— **Anyakönyvi kinevezés.** A belügyminisztérium vezetésével megbízott m. kir. miniszterelnök a szamosújvár-németi anyakönyvi kerületbe Manási Aladár körjegyzőt anyakönyvvezetővé nevezte ki.

— **Az E. M. K. E. közgyűlése.** Az E. M. K. E. folyó évi május hó 28-án (szombaton) d. u. 4 órakor Kolozsvárt, a városháza nagytermében XX. évi rendes közgyűlését tartja. A közgyűlésre a tiszteleti, örökös. alapító és rendes tagokat tisztelettel meghívjuk. Kolozsvárt, az igazgató-választmány 1904. évi május hó 12-én tartott üléséből: gr. Beldi Ákos, elnök. Sándor József, t. alelnök-főtktár. Tárgysorozat (az alapszabályok 16. §-a értelmében): 1. Elnöki megnyitó. 2. Mult ülés jegyzőkönyvének felolvasása. 3. Bizottságok kiküldése. 4. Évi jelentés. 5. Számadások előterjesztése, a számvizsgáló-bizottság jelentésével. 6. Jelölő-bizottság előterjesztése. 7. Tagok vagy fiókok névtani indítványai, melyek az igazgató-választmány-

drága ital ott veszett mind az áradásban. Két tehen idő előtt borjazott meg a vihar zugasában s a falu istállójában, melynek ajtaja kipattant s szerte iramodott az egész loállomány. A legszomorubb látvány volt azonban annak a holttestnek a megjelenése, mely ott ringott az utca izsapos vizében.

Mikor az első kétségbeesés már kissé szűnni kezdett s az achillesi polgárok hozzá fogtak a tatározáshoz, a mocsárba fult gazda házában megpillantottak egy idegen embert. Ez volt az a Tedd Harry Dewer nevű ember, a kiről történetem szól s a ki a környéken utaztában, abban a házban keresett menedéket a vihar kitörésekor.

Két napig senki sem sejtette az idegen jövevény jelenlétét, mert a ház ablaka, ajtaja el volt rekesztve s kegyeletből senki sem akarta még a küszöböt átlépni. Egy este azonban világosságot láttak az ablak hasadékan. Akkor aztán rátörték az ajtót.

Hosszu, sovány ember ült az ágyon s épen vetkőzni kezdett. Az asztalon lámpa égett s megvilágította egy fél sonka maradékát. A lámpa, sonka, de még az idegen ruhájában is a régi gazda tulajdonára ismertek. A belépett társaság meglepetten állott meg a küszöbnél s egy perczig szólanul néztek az idegen ember arczába.

Tedd a legnagyobb uyalommal állta ki a hat ember tekintetét, csak a keze nyult lopva a zsebfelegyvere után.

— Mi lesz? — kérdezte aztán — achillesi szokás az, rátörni az emberekre, mikor ágyba készülsz?

— Ki vagy? — szólalt meg most Gibson.

— Well, a nevem Tedd. Kansasból jöttem, hogy meglátogassam a falutokat. Egész csinos kis fészek. Nem is mozdulok innen többé. Van ez ellen kifogása az urnak?

Volt valami különös, valami megigéző a hangjában, úgy, hogy egyikük sem tudott válaszolni

TÁRCZA.

Tedd házassága.

Írta: Virter Ferencz.

I.

Abban az időben — a hetvenes években — még nagyobb volt a becse asszonyinak, leánynak, mint mai napság; s a dsungel szabad területein még fekezetlenül uralkodott az emberi vad. Akkoriban még ingyen osztogatták a termőföldet s három ház együtt már a térképre került. A „Florida kertparti vasúttársaság” sinvonala is csak a képzelet reményeiben derengett még akkor s a vidék szűz romantikáját még nem parcellázta föl a tömör tennispálya. Az erkölcsök — szegyenkező valom be — még kissé hiányosak voltak s a férfi állapot bizony veszélyesebb volt a kigyómarásnál.

Három évtized mult el azóta; a dsungel vidékét már törvények uralják; az emberi vadat már megfékeztek; a tanyákból városok lettek; a városokban erkölcsről beszélnek; a leányok már szívesen sietnek férjhez a délvidéken is; a vasútvonalon pedig már négy szerencsétlenség is történt.

Hanem azért ma is történnék egyes dolgok, a minők akkoriban voltak szokásosak a dsungel vidéken. Abban az időben, a hetvenes években élt az Achilles-tanyán egy Tedd Harry Dewer nevű ember; ennek a történetét rovom e sorokba, miként az öregek meséi megőrizték a jelenkor számára.

*

Egy ősszel nagy vihar zúdult a délvidékre. Keletről jöttek a felhők s néhány óra alatt tengerre áradt a szárazföld. Az indián folyó kicsapott

hoz legalább 8 nappal a közgyűlés előtt bejelentendők. 8. Jövő évi közgyűlés helyének és idejének megállapítása. 9. Elnöki zárószó. Tájékoztató: a tiszteletbeli, örökös, alapító és rendes tagok, a közgyűlésen tanácskozó, indítványozó és szavazó joggal bírnak, választók és választhatók. Egyesek jogukat csak személyesen, az örökös tagok meghatalmazott képviselők által gyakorolhatják. Meghatalmazott csak egyesületi tag lehet és csak egy megbízást fogadhat el. Hátralekös tag jogot nem gyakorolhat. Hátralekös az, ki az előző naptári évben esedékessé vált fizetési kötelezettségének az év végéig eleget nem tett. (Alapszabályok 9. §.)

— **Előadás a vakokról.** A kolozsvári siketnémák és vakok intézeteinek igazgatója Taritzky Ferencz igen érdekes és tanulságos előadást tart f. év május hó 29-én (vasárnap) délelőtt 1/2 11 órakor a vármegyeház dísztermében a vakokról. Az előadás Taritzky Ferencz igazgató felolvasásával kezdődik, melyben szakszerűleg foglalkozik a siketnémaság és vakság eredetével, azoknak hátrányaival s azon módszerrel, melynek segítségével ezen természeti csapások annyira ellensúlyozhatók, hogy a szerencsétlenekre nézve az élet elviselhetővé tehető. Ezután következik az oktatási rendszernek gyakorlati bemutatása, mit az intézetek vezető tanárai a magukkal hozott növényeken mutatnak be. A belépő-díj 1 korona, de felülfizetések a jótékony cél érdekében óhajtanak. Már előbb Szamosujvárt járt Taritzky, hol a bevétel az intézetek javára 164 korona volt s hol a város megvendégelte a vak növendékeket. Elvárjuk városunk intelligens közönségetől, hogy pártfogó támogatásával előbbre segíti itt is e humanus intézetek ügyét.

— **Körorvosok mozgalma.** A községi és körorvosok pünkösdi vasárnapján Budapesten kongresszusukat tartották. Zetli Károly dr. előadó (Nemeteresztur) javaslata a következőleg hangzott:

1. Mondja ki az országos kongresszus, hogy a községi és körorvosok helyzetének megjavítását véglegesen a közegészségügy államosításától várja; 2. mondja ki az országos kongresszus, hogy addig is, amíg ez a nagy szervezeti reform bekövetkezik, kérje föl a községi és körorvosok orsz. kongresszusa a kormányt, hogy tekintettel a községi és körorvosok túrheterlen helyzetére és tekintettel az orvoslás szükségességére, kegyeskedjék a törvényhozáshoz oly törvényjavaslatot terjeszteni, amely a községi és körorvosok következő minimális kívánásainak biztosítását és megvalósítását jelentené: a) 1600 kor. fizetési minimum; b) négyszer megismétlődő ötödéves 200 koronás pótlék; c) a fizetéseknek az illetékes adóhivatal után való folyósítása; d) lakás, vagy megfelelő lakáspénz; e) a nyugdíjügynek országos rendezése, a látogatódíjaknak és végül a fuvarátalányoknak rendezése; 3. mondja ki a községi és körorvosok országos kongresszusa, hogy az ezen határozati javaslatot tartalmazó emlékiratot küldöttség útján juttatja a kormány elnökehez, akinek működése és jóindulata iránt rendíthetetlen bizalommal viseltetik; 4. mondja ki a községi és körorvosok országos kongresszusa,

hogy a közegészségügy fejlesztése és a községi és körorvosok érdekeinek állandó istapolására megalapítja a községi és körorvosok orsz. egyesületét; 5. mondja ki az országos kongresszus, hogy a községi és körorvosok érdekeinek támogatására a vármegyei törvényhatóságokat és a Vármegyei Tisztviselők Országos Egyesületét is fölkéri.

Az előadói javaslatot egyhangulag elfogadták. Horváth József dr. főszolgabíró azután fölvasta az előadói javaslat alapján készített memorandumot, a melyet a miniszterelnök elé fognak terjeszteni. Ugyancsak Zetli dr. javaslatára egyhangulag elhatározták, hogy megalakítják a községi és körorvosok országos egyesületét.

— **Ifjúsági egyesület.** Lapunkban már hirtadtunk arról, hogy Kozárvár szolnok-dobokamegyei községben ifjúsági egyesület alakítása van készülöben. Pünkösdi első napján, a délutáni templomozás után, az alakulás tényleg meg is történt. A község lakosai nagy számban gyűltek össze az állami iskolában, hol Czirmay Zoltán lelkes buzdító beszéde után Dánfi Benő igazgató elnöklete alatt megállapították az egyesület alapszabályait. Megválasztották az egyesület elnöke Székely Géza jegyzőgyakornok személyében, ki a gyűlés vezetését átvevén, a gyűlés egyhangulag Papp Gábor okleveles tanítót és Szővérfi Esztert választotta alelnökeivé. Jegyző lett Ajtay Albert; aljegyző Szővérfi Emma; pénztáros Vass János; könyvtáros íj. Faragó György. Ezenkívül választották még 8 választmányi tag és 5 egyleti atya. Ezzel az egyesület végleg megalakult s a gyűlés megbízta Dánfi Benő igazgatót, hogy gondoskodjék a megállapított alapszabály jóváhagyatásáról. — Kiserje Istennek áldása a szép mozgalmat! Azt is meg kell itt említenünk, hogy az egyesület a cultusminiszterium által kiadott alapszabály-minta szerint alakult. Van már vagy 6 alapító tagja 20—20 koronával, van egy kis könyvtára, melynek alapját Czirmay Zoltán alapító tag 37 kötetből álló adományával vetette meg és lelkes pártfogója az egyesületnek a község nemes lelkű nagybirtokosa gróf Teleki Domokos, ki egymaga két alapítótagsági-díjat fizetett le.

— **Nőtisztviselők a vármegyén.** Biharmegyei törvényhatósági bizottsága még a múlt év június havában tartott törvényhatósági bizottsági közgyűlésén kimondotta, hogy a segéd- és kezelőszemélyzet tagjaiul a törvényben előírt minősítéssel bíró nők is alkalmazhatók. A határozat felelőssége következtében a belügyminiszter döntése alá került s a belügyminiszter úgy határozott, hogy a közgyűlési végzést jóváhagyta. Tisza István gróf belügyminiszter döntése különben így hangzik:

Múlt év június hónap 17-én s folytatva tartott bizottsági gyűlésen 264. sz. a. hozott határozatának azon részét, mely szerint kimondatott, hogy a vármegyei segéd- és kezelőszemélyzet tagjaiul a törvényben előírt minősítéssel bíró nők is alkalmazhatók, jóváhagyom.

Mert a köztisztviselők minősítéséről szóló

1883. I. törvénycikk a férfiemhez való tartozást sehol, tehát a kezelő szakhoz tartozó állásokra sem jelöli meg az állás elnyeréséhez szükséges feltétel gyanánt. S bár ez bizonyára egyedül azon körülménynek tudható be, hogy a nőknek a közszolgálatban való alkalmazása abban az időben sokkal távolabb fekvő gondolat volt, semhogy az a törvény alkotói szímet vetettek volna, mégis kétségtelen, hogy a nőknek ilyen állásokra való alkalmazása a törvénybe nem ütközik s a kérdés egyedül a célszerűség szempontjából igényel megítélést.

E szempontból részemről a segéd- és kezelőszakba vágó teendőket olyanoknak tartom, melyeket nők is sikerrel végezhetnek s nem kívánom elvileg megakadályozni azt, hogy a főispán, a kezelő állásokra nézve az 1886. XXI. törvénycikk 87. szakaszának 9. pontja alapján a kinevezési jogot gyakorolja, azokra törvényes minősítéssel bíró nőket is alkalmazhasson. Budapest, 1904. május 17. Tisza István gróf belügyminiszter.

— **Bírószági kinevezés.** A király *Pozsgai* Béla dési kir. törvényszéki jegyzőt a szeben-szerdahelyi járásbíróshoz albiróvá nevezte ki.

— **Élelmicikkok szállítása a katonaságnak.** A kolozsvári VI. honvédkerületi parancsnokságtól megérkezett az „Értesítés“ arra nézve, hogy az Erdélyben elhelyezett honvédsapátok részére, mely állomáson és mily mennyiségű termény és anyagjárandósági cikkek fognak a folyó évben megjelendő biztosítási tárgyalások alkalmával szerződésileg biztosítani. Az értesítésben a bérleti időszakok és a feltételek is bennfoglaltatnak. Az érdeklődők az értesítést a hivatalos órák alatt a helybeli honvédszállóalj kezelőtiszt irodájában megtekinthetik. Szabó honvéd állom. parancsnok.

— **Mezőgazdasági tanfolyam néptanítók számára.** A m. kir. földművelésügyi miniszter a gazdasági ismétlő iskolák vezetésére hivatott néptanítók gazdasági kiképzése céljából folyó évi július hó 15-étől augusztus hó 15-éig az algyőgyi, hódmezővásárhelyi, jászberényi, nagyszentmiklósi, rimaszombati, pápai és csákvári (gr. Eszterházy-féle) földműves iskolákban 20—20, összesen 140 néptanító számára négyhetes gazdasági tanfolyamot rendez. A négyhetes tanfolyam tartamára minden felvett tanító 100 (egyszáz) korona átalányban részesül, melyből utiköltség, ellátás, szóval minden költség fedezendő. Tanfolyamokra tényleg alkalmazásban levő oly néptanítók vétetnek fel, kik mezőgazdasági tanfolyamon még részt nem vettek. A tanfolyamokra való felvételre a tanítók illetékes vármegyei tanfelügyelőségük útján folyó évi május hó 31-ig jelentkezhetnek.

— **Pályázat néptanítók számára.** A Magyar Földhitelintézet a hazai gyümölcsfa-tenyésztésnek községi faiskolák útján való előmozdítása céljából a felső években kivételesen 23 díjat és pedig: 1 drb 600 koronás, 2 drb 400 koronás és 20 drb 200 koronás jutalmat tűz ki oly tanítók jutalmazására, kik faiskolát kezelnek és a fatenyésztés terén szembe-tűnő sikert képesek felmutatni. Ezen díjakra pályázhat minden magyarországi faiskolát kezelő néptanító, valamint oly községi kertész is, ki a faiskola kezelésén kívül a népiskolákban a gyümölcsfa-tenyésztést hivatásszerűen tanítja és tanításának

egy szót sem. Lövésre sem került a dolog s mikor később Tedd kijelentette, hogy már álmos, a hat férfi rendben eltávozott. Csak künn az utcán pattant ki egynémelyikből a hányavetiség hangja. Ezt azonban Gibson hamar lecsillapította. Ebben a rettenetes időben — mondta Gibson — minden erős kézre szükség van Achillesben; az idegent tehát nem szabad elűzni.

— Azt hiszem — tette még hozzá, mikor a holdfényes estén kiültek a ház előtt nyújtózkodó padra — azt hiszem, ha Achilles valamikor várossá vedlik, ő nem lesz szegényünkre: a fickó ért a reprezentáláshoz, vigye el az ördög!

Senki sem tett ellenvetést, mire aztán Billy Rock osztani kezdte a kártyát. Ezzel a Tedd ügye egyszer s mindenkorra el volt intézve az Achilles-tanyán.

Mikor az első tavaszi nap új életre keltette a természet földjét, Tedd már a maga földjén szántott: a dolgok rendje szerint mindenki az ő örökének tekintette az eltűnt gazda régi jussát. Aztán meg vig fickó is volt ez a jövevény: fél kézzel lelőtte az almát a fájáról s ismerte valamennyi környékbeli népdalt. Csak inni nem szokott, de a pókert mesterileg játszotta és sohasem maradt adós a tétjével. Két év után már ő volt a legtekintélyesebb polgára az egész délvidéknek.

II.

Mikor Tedd házassági szándékának híre első ízben terjedt el a vidéken, az emberek összenevettek. A fiatalok fogadásokat is kötöttek bizonyos esetek bekövetkeztére. Heteken át a legnagyobb izgatottság uralkodott Achillesben, különös dolog is volt az: asszony az Achilles-tanyán!... Eddig-él két napi járásnyira kellett lovagolnia annak, a ki „ilyesfélét“ akart látni olykor az esztendőben.

A hírek azonban csakhamar elhallgattak ismét, mert a házasság füstbe ment. Fél évig nem is hallott róla senki, csak az istállóban süttögták

még neha éjszakánként a póker-játék szünetei közben, hogy Tedd föltűnő sűrűn lovagolt északra s olyankor hetekig marad távol a falutól.

Egy novemberi napon aztán levél érkezett Jacksonvillsből Gibson czimére. A levélnek ugyan hiányzott az aláírása s a hangjában is volt valami gunyos hang, a mi Teddre irányította a levél-írás gyanúját, — a hatása azonban mégis óriási volt.

Az állt a levélben, hogy Tedd már meg is nősült s az esőzések után magával hozza a faluba az asszonyt.

— A haja szőke, a szemei kékek; és késszállóval eszi a gyümölcsöt — így hangzott a levél egyik része, a mely kiterjedt az asszony izlésére is... A kedvencz színe kék; és utálja a részeg embereket... Nem szabad felednetek, hogy az első asszony beköltözése korszakot fog alkotni Achilles történetében...

Gibson ott állt az „Üres hordó“ ivójában s főnnyhangon olvasta a különös hírt a körülötte álló polgároknak. Mikor az utolsó sor is elhangzott, hirtelen nagy csend lett az ivóban. Valami nyomott hangulat ült egyszerre az egész társaság kedélyére, s miről senki sem tudott számot adni.

— Ostobaság! — kiáltott föl Gibson — Teddnek egyáltalán nem volt szüksége arra, hogy késszurást kockáztasson meg az oldalába.

Mint a futótűz terjedt a hír az egész környék tanyáiban. Sokan kétkedőleg rázták a fejüket, mások csodálkoztak a Tedd bátorságán, különösen mikor egyre-másra újabb hírek érkeztek, a melyek megerősítették a levélben foglalt tény valóságát.

Sokan élnek még az öregek közül, a kik emlékeznek azokra az időkre. Csodálatos hetek voltak azok. Valami különös láz — a szerelem láza — ütött tanyát a dsungel-vidéken. A régi rend teljesen megváltozott s a fiatalságra nem lehetett ráismerni.

— Achillesben kádák fölé hajló embereket lehetett látni, akik méssporral az arcukat és a

kezeiket mosták — így mesélte el nekem egy öreg polgár azoknak a heteknek szenzációit; — a baccarat- és póker-bankok szünetelnek s az ivókban is alig lézengett egy-két idősebb polgár. Jim Oakhalt, a tanyai játékbank tulajdonosát, a ki az év bizonyos szakában körutat szokott tenni a délvidéken, az aratások után — értesítették, hogy ne látogasson többé Achillesre... A legkülönösebb azonban az volt, hogy a házak kapuit, a melyek azelőtt ólak ajtaihoz hasonlítottak, befestették szép kék festékkel; és mindez annak az asszonynak a kedvéért történt, a kinek „jó fogalmat akartak nyújtani Achillesről“...

Igy érkezett el roppant sietséggel a februári tavasz s a nagy nap, melyen ők megérkezni fognak. Gibson, ki az ünnepség élén állott, a legnagyobb eréllyel intézkedett mindenről.

— Az egész vidék tekintete most mi rajtunk függ, vigye el az ördög, — így buzdította tisztességre Gibson a fiatalságot. — egyetlen hiba örökre nevetségessé teheti Achillest. Azt sem szabad elfelednetek, hogy Teddnek asszony ért a műveltséghez, a ki tehát káromkodik, rosszabb kifejezést, mint „Isten“ ne használjon. A bankett alatt pedig, a kik értenek hozzá, villával egyenek, ezeket ültetem majd Teddnek asszony közelébe, vigye el az ördög!...

Szerdai napra volt a bevonulás ideje jelezve. Kora hajnalban valamennyi ló fényesre csutakolva, már szerszámban állott. Maga Gibson vezette a csapatot a falu határához, hol leheveredtek, a kocsit érkeztét várva. A szomszédos falvakból valóságos bucsújárást rendeztek a kíváncsiak s ebből az érdeklődésből nem hiányzott az irigy bosszúság sem, a mi csak növelte az achillesiek dicsőségét.

Dél felé járt már, mikor végre a messze távolból feltűnedezt az első porfelleg. Aztán megérkezett a postakocsi a vendégekkel.

A pillanat valóban ünnepélyes volt. Először Tedd szállt ki mosolylyal az arcán; aztán le-

eredményeként községében és vidékén a nemes gyümölcstermelés terén látható sikert képes felmutatni. A pályázati kérvények folyó évi június hó 1-ig adandók be az illető kir. tanfelügyelőséghez.

— **Uj járásbírósi épület Szamosujvárt.** A dési ipari hitelszövetkezet kebelében alakult építőipari szakcsoport által épített szamosujvári járásbírósi épület már befejezéséhez közeleg. Mint értesülünk, az új épületbe a bíróság szeptember havában költözik be, a jogkereső közönség s a hivatalnoki kar egyértelmű öröme, mert a jelenlegi hivatalos helyiségek a mindinkább növekvő forgalom igényeinek alig felelnek meg.

— **Állatbetegségek a vármegyében.** Mint a földművelésügyi miniszteriumnak jelentik, az elmúlt héten vármegyénk állategészségügye a következő volt: Veszétség: szamosujvári járás Széplak. Ragadós száj- és körömfájás: kékesi járás Buza 10 u., Pujon 8 u., Szentegyed. — Rühkór: csákgörbői járás Szurdok ló; dési Gáncs ló, Magyarbogáta ló; kékesi járás Magyarborzás ló; Szépkényerüszentmárton 3 u. ló; magyarláposi járás Dánpataka 2 u. ló, Kosztafalva ló, Láposdebek ló, Oláhláposbánya 2 u. ló; nagyilondai járás Gyulaszeg ló, Karulyfalva ló, Közfalu ló, Letka ló, Sósmező 2 u. ló. — Sertésorbáncz: kékesi Mányik. — Sertésvész: nagyilondai járás Tőkepataka 1 t.; szamosujvári járás Ördögösfűzes 8 u.

Hochteitl Mór Szolnok-Dobokamegye első gózkelmefestő, vegytisztító és fehérnemű mosóintézetét ajánljuk olvasóink figyelmébe. Az ott vegyileg tisztított ruhán a régi foltok nem ujulnak ki, a szövet ruganyossága nem veszt s kitisztított ruhán körlet nem látszik. A ruha eredeti rugalmasságát megtartja.

Irodalom.

* **Új zeneművek.** Zongora-irodalmunkat jelentékeny művel gyarapította a Rózsavölgyi és Társa udvari zenekiadó cég azzal, hogy közrebocsátotta Szendy Árpád orsz. zenekadémiai tanár D-dur szonátáját. A 27 lapra terjedő becses mű (ára 3 korona 60 fillér). Chovács Kálmánnak van ajánlva s mindvégig magyar stílusa. Az előkelő izlésű zongorajátékszókra számít, de nem igényel épen virtuoztechnikát. Középső tétele (Andante) az „Idyll” felirattal hordja, de az egész művön pastorele hangulat vonul végig. Mondanunk sem kell, hogy a milyen tartalmas, olyan gondosan kidolgozott a formája is. Ihletett szép mű, a mely nagy elterjedésre van hivatva. — A melodramák sorozatában újra 3 igen hatásos számot adott ki a fenti cég. Az egyik Nemes Elemér „Mikes” című melodramája, a mely Lévy József híres költeményére készült. Ára 2 korona. A másik kettő Révfy Géza szakavatott tollából készült, ki Arany János egy-egy balladájára „A walesi bárdok” és „V. László” című művekre. Az előbbinek ára 2 korona, az utóbbi 3 korona. Mind e művek méltán számíthatnak népszerűsége.

emelte Teddné asszonyt. Világos kék ruha volt rajta s az arcán sűrű uti fátyol. Tedd megragadta Gibson kezét.

— Mister Gibson, Teddné asszony arra kér, hogy önnök és barátainak köszönetemet fejezzem ki a meg nem érdemelt kitüntetésért.

Várakozásteljes pillanat következett ezután. Gibson hebegett valamit, a kísérete többi tagja is roppant zavarba jutott, az asszony azonban ban gyorsan kisegítette őket s végtelen kedves módon kezét nyújtotta Gibsonnak, ezt az egy szót sugva: Közönöm....

Ekkor történt az a jelenet, a mire ma is emlékeznek a környéken.

Egy szomszéd tanyabeli ember lépett az asszony elé s mielőtt valaki föltartóztatta volna, megragadta a kezét.

— Hisz ez Fanny! — kiáltott az az ember. Fanni a jacksonvillei „sárga ház”-ból!...

És az az ember rettenetesen kacagni kezdett.

Egy lövés dördült el Gibson kezében s a kacagó ember arcra borult. Teddné asszony halotthalványan huzódott férje mögé s a fiatalság hangosan orditozni kezdett.

Gibson úgy állott a körben, mint az Ur ítélőbírája.

— Ez az ember hazudott, — mondta aztán — ez a hölgy nem az a Fanny, a kit ő gondolt, hanem Mister Tedd felesége és senkinek sincs jogában kutatni a múltját, ha olyasmiről van szó! — tette hozzá aztán a remegő hölgy felé fordulva, — ön az én oltalmam alatt áll és valamennyi achillesi polgár meg fogja védeni önt nálunk. Ezzel jelt adott s a menet elindult a falu felé és még sokáig beszéltek a környéken arról, hogy Achillesben becsülik meg legjobban a nőket.

Három évvel később meghalt az asszony s ma szép sírkő áll az achillesi temető közepén, állandóan virággal borítva.

CSARNOK.

Gyónás.

Írta: Michel Provins.

(Verőfőnyes késő nyári délután. A régi várkastély nagy, kitárt üvegajtáján át beözönlök a langyos levegő a szalonba s a hervadó levelek illata tölt be mindent. Egy kis XVI. Lajos korabeli játékasztal mellett, régi, multiszázadbeli fotelokban ül az öreg de Chalande marquise s az épp olyan öreg Pignerel abbé, a kit erősen megviselt a vadak közt töltött idő. Mély csönd, csak a kert virágai remegnek a könnyű alkonyateltől szellőben.)

A marquise. Nos abbé? Hogy van ma a reumája, egy szót sem beszél.

Abbé. Nézem a kertet... s valóságos ünnep ezeknek a szemeknek — a melyeknek nem sokáig lesz megadva az az erő, hogy újra fölnyiljanak — elúezni a szelid természetet, a mint beragyogja az élet utolsó mosolya.

Marquise. És a dominó?

Abbé. Ha úgy parancsolja, talán később. Az, hogy látjuk ezeket a nemsokára örökre elalvó dolgokat, szinte ösztökéli az embert az álmadozásra, az elmélázásra.

Marquise. És emlékeket idéz fel, ugyebár?

Abbé. Visszaemlékezni! Visszatekinteni egy oly gyorsan megfutott utra s egyetlen pillantással meglátni az egészet... Mily különösök is a sors utjai.

Marquise. Édes abbém, én úgy hiszem, hogy az ön útja mindig a legegyszerűsebb volt... a legrövidebb út egyik jótétől a másikig.

Abbé. Istenem, csak törekeny halandók vagyunk, bizony sokkal jobb dolgokat is cselekedhettünk volna.

Marquise. Ugyan, ugyan, mit vethet ön magának a szemére, a ki 45 évig élt a vadak között, az ördögök birodalmában s lelkeket mentett meg a jó Isten számára... Különben, csak rá kell nézni önműre, milyen állapotban tért vissza a pogányok közül. — Pedig nagyon is jól emlékezem, a mikor 25 éves korában elhagyta Franciaországot. Magas, erős, csupa akarat, igazi mintakepe a hitterítőnek. (Mosolyogva.) Bizony, bizony, arra is jól emlékezem, mit tartottak önről a fiatal leányok... Ha akkor egy kicsit körülnézett volna! Ma persze... Hisz ön nem kívánja, hogy bókolkjak?

Abbé. Nem is volna értelme. Nagyon is jól tudom, sokkal öregebb, roskadtabb s fehérebb vagyok, mint a milyennek okvetlenül kell lennie egy 70 éves embernek.

Marquise. Csak azt nem értem, miért beszél éppen ön a sors útjairól, hisz ha valaki hivatásának megfelelő pályát választott, ugy...

Abbé. Az bizonyára nem én vagyok.

Marquise (csodálkozva). Nem ön?

Abbé. Nem... vagy legalább is kezdetben nem. (Vontatottan.) Régmult időről van szó... egy régi, régi esemény... Ez a kora őszi alkonyat, ez a virágillattól nehéz levegő... ez a verőfényben égő terrasz... Ezer és ezer apróság, a mely hirtelen fölmerül emlékezetünkben annyi év után... És újra itt látom magamat úgy, mint akkor, az elhatározó pillanatban, itt a tölgyektől szegélyezett keresztúton...

Marquise. De hisz erről sohasem szólt nekem.

Abbé. Nem, soha.

Marquise. De hát mesélje el... Kérem, mondja el.

Abbé. Valóságos gyónás lenne.

Marquise. Látja, az kedves dolog volna, ha egyszer ön gyónna. Meg nem is lesz az olyan nagyon komoly dolog és semmiesetre sem lesz szerelmi história.

Abbé. Sőt, nagyon is.

Marquise (meglepetten). Hogyan: ön? Ön mielőtt lelkész lett — szerelmes volt?

Abbé. A legkomolyabban. Oly komolyan, hogy a mikor illúzióim szertefoszlottak, sorsom is eldőlt.

Marquise. Hihetetlen. Szinte megnémít. Kérni is alig merem, hogy mondja el a történetét, ha ily nagy titokról van szó.

Abbé. Ugy gondolom, most már meghallgathatja, most már elmondhatom, hisz oly régi ez a mi történetünk... s oly közeli a végünk...

Marquise. A mi történetünk? Belejátszom én is a történetbe?

Abbé (a nélkül, hogy felelne): Emlékszik marquise arra az időre, a mikor mindketten falusi gyermekek voltunk? Családjaink, a kik szomszéd birtokosok voltak, ismerték egymást s talán süröbben közlekedtünk volna egymással, ha az ön atyja nem lett volna valamivel magasabb társadalmi állásban, mint az enyém. De ennek dacára is, a mikor vizsgáimat letettem s hazajöttem, hogy az ügyvédi vizsgára készüljek, valamivel barátibbá vált közöttünk a viszony. Nagyon szép leány volt. — Oh, egy ilyen vén misszionárius már nem bókolt... Igen szép volt és...

Marquise. Én voltam, a kit szeretett?

Abbé. Mily jó ön, segít nekem... Ugy van, ön az! (Látja, mint halványul el a marquise). Talán még sem kellett volna megmondanom?

Marquise. Nem... nem! Meg vagyok indulva, — de hisz ez természetes. Egy egész világ támad életre lelkemben. — De mikor is volt az?

Abbé. Mióta lelkész vagyok s a halandók megvallják nekem szenvedélyeiket, még nem volt rá eset, hogy azt is tudták volna, mikor keletkezett a szenvedély. Én sem tudom. Egyszerűen csak annyit tudtam, hogy akaratom ellenére elmentállhatatlan erővel ragadtott valami ön felé, de nem volt bátorságom arra, hogy szóba öntsem ezt az érzelmemet.

Marquise (álmadozva). Ó mért is nem mondta?

Abbé. Mert ismétlem, önök előkelőbbek voltak, mint én s féltem tőle, hogy az első szó nál kinevet.

Marquise (komolyan). Nem nevettem volna.

Abbé. Egy napon — ősz kezdete volt, mint ma, ugyanez a hangulat uralkodott a természetben, — erre sompolyogtam, de Chalande marquis kastélya körül, mert úgy beszéltek a faluban hogy a marquis megkérte az ön kezét. Nem hittem. A marquis sokkal idősebb volt, mint ön s habár dús gazdag, de szeszélyes túrheterlen természetű ember s nem tudtam elgondolni azt, hogy ön hajlandó lehet hozzá kötni az életét. Ezen az estén, éppen a mikor a keresztútra értem, megpillantottam önt. Egyedül volt a marquisal. Oly tisztán emlékszem erre a jelenetre — Ott állottak, lenn a ballustradehoz közel, e mellett a márványváza mellett, a mely tele volt kri-zantémekkel. Egy padhoz támaszkodva hallgatta a marquis beszédét... igen halkán beszélt — én azonban meghallottam minden szavát.

— Beleegyezik tehát — mondta a marquis — s nőmmé lesz?

S a bokrokon át láttam, mint teszi ön egyetlen szó nélkül kezét az övébe. Villámcsapás volt ez, a mely egy órált, de szerető szívben támadt álmot zuzott szét... És én, néhány nap múlva megszöktem a szülőföldemről, hogy szemináriumba lépek, a honnan öt év múlva elmentem Afrikába. — Ez az én hivatásom története.

Marquise. (Zavartan.) Oh ez az este — ez az este. Ha akkor közénk veti magát — — mennyi gyötrelmetől mentett volna meg engem.

Abbé. Nem szerette a marquist?

Marquise. Én?... Azt hiszi, hogy... Oh Istenem, ha ön azt tudná, szegény barátom, — ha sejtene! Én sem beszéltem soha önnel ezekről a dolgokról... Minek is?... Nem is sejtettem... Az atyám abban az időben kalandos vállalatokba bocsátkozott s közel volt hozzá, hogy tönkrejusson. Az öcsém még gyermekek voltak, föl kellett őket nevelni, a jövőjükön gondoskodni... És az én férjhezmenetelem segített mindenképpen... Tizenöt évig türtem, a mit egy nő csak türhet. A marquis szeszélyes volt, brutális, feltekeny, önző...

Nagy kamatot fizettem azért a pénzért, melylyel másokat boldogítottam. Annyi jót tettem környezetemben, a mennyit tudtam. Ez volt egyetlen vigaszom, ez egyetlen gyönyörűségem.

Abbé. Látja — ha szolottam volna is akkor, az sem használt volna.

Marquise. Azt hiszem használt volna. Ön fiatal volt, tanult, nagy jövője... Az édes apám nagyon nagyra becsülte ezeket a tulajdonságokat... bizott volna önben... és nem is mondott volna nemet...

Abbé. És ön marquise?

Marquise. (igen halkán): Oh én!... Én bizonyára nem.

Abbé. Ah...

(Hosszu szünet. Künn lassan elvész az utolsó aranyos napsugár is a hegyek mögött. A levegőben lassan érezhetővé válik a fölszálló nyirkos, könnyű őszi köd.)

Abbé (álmadozva). Hiába, vannak tévedések, a melyeket nem lehet jóvá tenni.

Marquise. Nincs igaza... Nem volt a mi életünk elhibázott let — csak hogy — a mi életünkre másoknak volt szükségük. A mi boldogságunk termékenyebb volt azokénál, a kik egyszerű boldog családi életet élnek át, mi nem éreztük, mi osztottuk a boldogságot.

Abbé. S ez nem hitvány életcél.

Marquise. Különben — hagyjuk. De... azt hiszem... ez a nyitott ajtó nem tesz jót nekünk... A reuma, meg a szaggatás azon az ajtón jön be... Legyen olyan jó, tegye be.

Abbé (beteszi az ajtót). Csakugyan, egy kicsit már borzongat az esti levegő.

Marquise. S az ön büntetése egy hatalmas nátha lesz, nem számítva azt a vereséget, a mit tőlem kap.

Abbé. Biz igaz. A dominó. (Rendbe szedi a köveket.) Én következem. Egy dupla fehér kő. Lám, lám, a sors ironizál. Kettős üres követ ad a kezembe, mintha csak a mi történetünk tanulságát akarná levonni... Legyen! (A kettős fehér követ teszi ki.)

Marquise. De így csak nem kezdenek egy játszmát?

Abbé (szeliden nézi a marquist). Nem marquise, így befejezik!...

Kiadja a szerkesztőség.

HIRDETÉSEK.

Erzsébet királyné-alap

sorsjáték

Ő Fensége Ferencz Ferdinánd főherceg
— úr legmagasabb védnöksége alatt. —

Főnyeremény:

100.000

korona értékben, továbbá nyere-
mények à 10.000, 5000,
2000, 1600, 1000 korona
stb. összesen 7000 nyeremény.

1 sorsjegy ára 1 kor.

Huzás:

visszavonhatatlanul 1904. május 28-án,
hatósági felügyelet alatt.

4-6 Elárusító helyek Désen:

Dési Hitelbank, Gálócsi Samu, Bernát Nán-
dor, Korzistka Vilmos és az „Erzsébet Ki-
rályné” sorsjáték fiók-kezelőségénél Buda-
pest. V. kerület, Nádor-utca 23. szám.

TARTOS SZAGTALAN AZONNAL SZÁRAD

ADON KISTUDT ÉRVÉNYESÍTHETŐ TARTÓSSÁG

GYÁRTMÁNY TÖRTÉNYESEN

A VALÓDI

Christoph-Lak

A LEGJOBB MÁZALÓ ANYAG A PADLÓKRA

Lehetővé teszi, hogy a szobák a mázolás alatt is használtassanak, mivel a kellemetlen szag és a lassú, ragadós száradás, mely az olajfestékeknek és az olaj-lakknak sajátja, elkerültetik. Emellett a használata olyan egyszerű, hogy kiki maga végezheti a mázolás-t. A padló nedves tárggyal feltörülhető, a nélkül, hogy elvesztené fényét.

KAPHATÓ: 10-12

Rehák Ágostonnál, Désen.

Kollmann és Keresztesnél, Beszterczen.

Olcsó pénz!

Birtok parcellázás.

A Budapesten székelő Magyar Országos Központi Takarékpénztár és a Debreczeni Első Takarékpénztár tulajdonosok megbízásából rendkívül kedvező feltételek mellett bérbe adjuk vagy eladjuk, őszi és tavaszi vetéssel együtt holdankénti parcellákban is az általunk házilag kezelt következő birtokokat:

1) Nagy-Ar községben (Szatmár vármegye, f-gyarmati járás) levő 1400 holdas első osztályú birtokot, legmodernebb emeletes kastély, kiválóan gondozott park és gazdasági épületekkel;

2) Aranyező községben (Szolnok-Doboka várm. csákygömböi járás) levő vasúti állomással bíró, 180 hold szamosmenti birtokot, lakház és gazdasági épületekkel.

Ezzel kapcsolatosan értesítjük a n. e. közönséget, hogy budapesti és külföldi elsőrangú pénztéztől 15-70 évig terjedő olcsó törlesztéses kölcsönt nyújtunk a legmagasabb összegig, a legrövidebb idő alatt, az ingatlan $\frac{3}{4}$ értékéig. Továbbá:

1) Szerzünk olcsó személyi- és váltóhitelt;
2) Elvállaljuk birtokok parcellázását, birtokok és házak eladását, vételét stb. 47-52

Neuschlosz Testvérek

törvényszékiileg bejegyzett cég, bankbizományosok.

Szatmári iroda: Árpád-utca 20. Telefon sz. 16.

Válaszbélyeg melléklendő.

Felhívás.

A Kápolnokmonostor és vidéke önszegélyző-egylet mint szövetkezet felszámolói ezennel felhívják mindazokat, kik ezen intézettel szemben valami igényt támasztanak, hogy azt ezen felhívás harmadszori közzétételétől számítandó hat hónap alatt érvenyesítsék, illetve az írt idő alatt a felszámoló bizottsághoz jelentsék be.

Kápolnokmonostor, 1904. május 1.

2-3

A felszámoló-bizottság.

Szám 3713—1904. D. V. T.

Arlejtési hirdetmény.

A tanács közhirrre teszi, hogy a város utcáira és a város által fenntartott vicziná-
is utakra folyó évben szükségelt kavicshal-
mok szállítása tárgyában 1904. évi május
hó 30-án d. e. 10 órakor a városháza
nagytermében nyilvános árlejtés fog tartatni.

A feltételek hivatalos órák alatt a vá-
rosi levéltárban megtekinthetők.

Dés város tanácsának 1904. évi május
hó 19-én tartott üléséből.

Szilágyi Albert,
polgármester.

Losonczy István,
főjegyző.

Szám 3663—1904. D. V. T.

Arlejtési hirdetmény.

A tanács közhirrre teszi, hogy a régi polgári fuiskola külső falai, az ottan levő fás-
kamara és a kerítések kijavítása tárgyában
folyó 1904. évi május hó 30-án d. e. 9
órákor a városháza nagytermében nyilván-
os árlejtés fog tartatni.

A feltételek és költségvetés hivatalos
órák alatt a városi levéltárban megtekin-
hetők.

Dés város tanácsának 1904. évi május
hó 19-én tartott üléséből.

Szilágyi Albert,
polgármester.

Losonczy István,
főjegyző.

Szám 3600—1904. D. V. T.

Arlejtési hirdetmény.

A tanács közhirrre teszi, hogy a folyó évben teljesítendő új kövezési munkálatok tárgyában folyó 1904. évi május hó 30-án d. e. 11 órákor a városháza nagytermében nyilvános árlejtés fog tartatni.

A feltételek, terv és költségvetés hi-
vatalos órák alatt a városi levéltárban meg-
tekinthetők.

Dés város tanácsának 1904. évi május
hó 19-én tartott üléséből.

Szilágyi Albert,
polgármester.

Losonczy István,
főjegyző.

Üzletáthelyezés.

DEMETER és KISS

könyvnyomdaja =

és

= könyvkötészete

folyó évi május hóban

a Dés város tulajdonát képező

Rákóczi házba költözik,

hol e szakba vágó munkák minden időben
felvétetnek, s legolcsóbban, ízletesen és
gyorsan elkészíttetnek.

Kitűnő minőségű és legmagasabb szilárdságú Portland-Cementet ajánl olcsó áron a

Brassói Portland-Cement-Gyár

BRASSÓBAN.

Désen kapható: BRUGOVITZ JÓZSEF fűszerkereskedésében.

4-30

Van szerencsém a zenekedvelő közönség szíves tudomására hozni, hogy Désen június hó 1-étől

zene-órákat

adok, zongora, hegedű, általában véve mindenféle
vonós és fuvó hangszerekből, valamint az ének el-
méleti és gyakorlati oktatását elvállalom.

Felvilágosítást nyerhetni ifj. Pruner Sándor úr
fűszer- és csemege-kereskedésében (Voith-palota), ugyancsak
lakásomon (Szekeres-utca 37. sz.) az érdeklődőknek ren-
delkezésére állok.

Kiváló tisztelettel:

Skalla Károly.

2-2

Nyomatott Demeter és Kiss könyvnyomdájában, Dés 1904.